

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมุขรัชฎากร (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕
เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมุขรัชฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนด
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมประมุขรัชฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แห่ง
พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕
ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วย
ภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้
บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลา
บัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งประมวลรัษฎากร
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ หมายถึง หนังสือแจ้งให้เสียภาษีอากร หรือหนังสือ
อื่นซึ่งมีถึงบุคคลใดตามลักษณะ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับ หรือให้เจ้าพนักงานสรรพากรนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่
หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่
หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่
หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

กรณีไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ หรือบุคคลนั้นออกไป
นอกราชอาณาจักร ให้ใช้วิธีบดหมาย หนังสือแจ้งหรือหนังสืออื่น

แล้วแต่กรณี ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น หรือบ้านที่บุคคลนั้นมรชอยู่ ในทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่าย เป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแล้ว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของบทนิยามคำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๔) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุบัญญัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(ข) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรหรือโอนการเป็นหุ้นส่วน ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๘) ดอกเบียดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบยสลากออมสิน หรือดอกเบยเงินฝากออมสินของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียก

(จ) ดอกเบียเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร หรือ ดอกเบียเงินฝากสหกรณ์ ทั้งนี้ เฉพาะที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภท ออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคูปองในการฝากถอน และไม่ใช้เช็คในการถอน

ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินอัตราสูงสุดของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ประเภทออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนด”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่ง ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๔) เงินส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะ บุคคลที่มีใช้นิติบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ แต่ไม่รวม ถึงเงินส่วนแบ่งของกำไรจากกองทุนรวม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิก (๒๒) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ข) ของมาตรา ๔๑ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

“(ข) ดอกเบียเงินกู้ยืมที่ผู้ยืมเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบัน การเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์หรือนายจ้างสำหรับการกู้ยืมเงิน

เพื่อขอเช่าหรือสร้างอาคารอยู่อาศัยโดยจ้างองอาคารทหรือสร้าง
เป็นประกันการกู้ยืมนั้น ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท
 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุบัญญัติรัฐมนตรี
 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา อาคารดังกล่าวให้หมายความรวมถึง
 อาคารพร้อมที่ดินด้วย”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่ง
 ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ในกรณีสามัภรียาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามั
 ภรียาได้อยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้
 หักลดหย่อนรวมกันได้ ๒๖,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามัภรียามีได้
 มียู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และสำหรับ
 การหักลดหย่อนตาม (ค) (ด) และ (จ) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่ง
 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณี”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่ง
 ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ทวิ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่ง
 ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จัดขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับ
 เครดิตในการคำนวณภาษีร้อยละ ๓๐ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของ
 กำไรที่ได้รับ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ผู้เงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของ
เงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้
สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) เฉพาะที่ได้รับตั้งแต่
พ.ศ. ๒๕๒๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๑ ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือ
หุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร
ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทเงินทุน หรือ
ดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มุ่งหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย
จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือ
อุตสาหกรรม

(ข) ผลต่างระหว่างราคาได้ก่อนกับราคาจำหน่ายตัวเงิน
หรือตราสารแสดงสิทธิในหุ้น ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตรของรัฐบาล
หรือพันธบัตร หรือหุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาล ทั้งนี้ เฉพาะที่ราคา
เป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุนและเฉพาะที่ได้จากการขายในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๔๘ (๔)
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่เสียหายโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) เมื่อกำหนดภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของราคาขาย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๔๘ ตรี ผู้ได้เงินได้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้ารายย่อยตามมาตรา ๘๖ ตรี โดยไม่มีเงินได้อย่างอื่นอีก อาจเสียหายเงินได้เหมาเป็นงวดได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้ว ในกรณีนี้ให้ถือว่ารายรับสำหรับการเสียหายการค้าเหมาเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อคำนวณภาษีตามมาตรา ๔๘

การเสียหายเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ต้องเสียภาษีปฏิบัติตามเงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๘๖ ตรี โดยอนุโลม และมีให้นำความในมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖ ทวิ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ค) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๑ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป ให้คำนวณหักตามอัตรากำหนดเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓)

(ข) ให้ถือว่าผู้ออกตั๋วเงิน ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือนิติบุคคล ผู้โอนตั๋วเงิน หรือตราสารดังกล่าวให้แก่ผู้มหนาทเสียภาษีเงินได้ตามส่วนที่เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินและให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๑ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป ให้เรียกเก็บตามอัตราภาษีเงินได้ และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีหักไว้

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ เบญจ ถ้ากริยามีเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐

(๑) ในปีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมเงินได้พึงประเมินอันด้วยหรือไม่ กริยาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามี่เฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือว่าเป็นเงินได้ของสามี่ตาม มาตรา ๕๑ ตรี ก็ได้

ในกรณีที่กริยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามี่และกริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้

(๑) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๑ (๑) (ก)

(๒) สำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๔๑ (๑) (ค) และ (ง) คนละกึ่งหนึ่ง

(๓) สำหรับเบบประกันภัยตามมาตรา ๔๑ (๑) (ง) วรรคหนึ่ง

(๔) สำหรับเงินที่ได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่ได้รับจากกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้น สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ให้สามเฝ้าฝ่ายเดียวเป็นผู้หักลดหย่อนตามมาตรา ๔๗ (๑) (จ)

(๕) สำหรับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๔๗ (๑) (ข)

(๖) สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามมาตรา ๔๗ (๑) (ข) กิ่งหนึ่ง

(๗) สำหรับเงินบริจาคส่วนตัวของตนตามมาตรา ๔๗ (๑)

ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามเฝ้าและภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖

(๔) ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามเฝ้าและภริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งของกำไรดังกล่าวโดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งของกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับแต่วันที่ถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นมาถึงวันมีเงินได้

ดังกล่าว หรือได้อ่อนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่
มีเงินได้ หรือเงินได้ดังกล่าวรวมกันเกินร้อยละ ๑๕ ของเงินได้ก่อนหัก
รายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่ง
บัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน	๔๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๔๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๑๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๕
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๑๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๒๒๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๐
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๒๒๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๓๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๕
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๓๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๔๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๐
เงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน	๔๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๕๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๕

เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๕๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๑๕๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ไม่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๕๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๕๕”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิ

(๑) บริษัทจดทะเบียน ร้อยละ ๓๐

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจาก (๑)

ร้อยละ ๓๕”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒

แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๓) ภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิหรือสมาคม
ที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓)
ร้อยละ ๑๐”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๑๕ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๑๐) รายรับจากการค้าประเภทการให้เช่าทรัพย์สิน

(ก) ในกรณีการให้เช่าเช่าเหมา แผ่นหรือสิ่งใด ๆ ที่บันทึก
ภาพและเสียงแล้ว ให้หมายความรวมถึงเงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่เรียกเก็บ
เพื่อเป็นการวางประกันหรือวางมัดจำ การให้เช่าหรือเป็นค่าธรรมเนียม
สมาชิกในการใช้เช่า แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ค่าจ้างบันทึกภาพและเสียง
ลงในเทป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ค่าขายเช่า แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว
ซึ่งผู้ประกอบการค้ามิได้บันทึกภาพและเสียงเอง

(ข) ในกรณีการให้เช่าทรัพย์สินตามประเภทการค้า ๕.
ชนิด ๒ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน
ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าที่ลงทุน

ทุนตาม (ข) ให้ถือตามราคาตลาดที่ซื้อขายกันเป็นเงินสด
ในกรณีที่ไม่มีราคาตลาด ให้ถือราคาอันพึงได้รับตามเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด
โดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒) ของมาตรา ๑๕
แห่งประมวลรัษฎากร

“(๑๒) ในกรณีที่รายรับต่ำกว่ารายรับขั้นต่ำที่มีการกำหนดตาม
มาตรา ๙๖ เบื้อง รายรับ หมายความว่า รายรับขั้นต่ำที่เจ้าพนักงาน
ประเมินกำหนดหรือที่อธิบดีคำวินิจฉัย”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิก (๔) ของมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิก (๑๑) ของมาตรา ๑๕ ตริ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๖ เบื้อง ของส่วน ๑
หมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๙๖ เบื้อง เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของ
ผู้ประกอบการค้าบางประเภท ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนด

รายรับขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการค้า ในกรณีนี้หากผู้ประกอบการค้าไม่เห็นด้วย ให้ยื่นคำคัดค้านต่ออธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการกำหนดรายรับขั้นต่ำ

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำคัดค้านและแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำคัดค้านภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำคัดค้าน คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านไม่เป็นการทุเลาการชำระภาษีตามรายรับขั้นต่ำที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในชนิด ๔ ของประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ทั่วยหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภทการค้า	รายการประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า หน้าเสาหรือผู้ผลิต	อัตราภาษีร้อยละ ของรายรับ
	<p>“ชนิด ๔ (ก) รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสาร ที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน นอกจากที่ระบุ ใน (ข) (ข) รถยนต์ตาม (ก) เฉพาะที่ใช้เครื่องยนต์เซล</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p>	<p>๔๐.๐ ๕๐.๐”</p>

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในประเภทการค้า ๕. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔
ในกฤษฎีกา ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการคาทหม หน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษรร้อยละ ของรายรับ
“๕. การให้เช่า ทรัพย์สิน	<p>การให้เช่าทรัพย์สินที่มีใช้ก่อสร้าง รวมทั้ง ค้างคองไป ชนิด ๑</p> <p>(ก) เทป แผ่นหรือสิ่งใด ๆ ที่บันทึก ภาพและเสียงแล้ว</p> <p>การให้เช่าทรัพย์สินตาม (ก) หมายความรวมถึงการรับจ้างบันทึก ภาพและเสียงลงในเทป แผ่นหรือสิ่ง ดังกล่าว การรับมอบสมาชิกเพื่อสิทธิ ในการใช้เทป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว การขายเทป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ซึ่ง ผู้ประกอบการมิได้บันทึกภาพและ เสียงเอง</p>	ผู้ให้เช่า	๒.๕

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า หน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละ ของรายรับ
	<p>(จ) ทรัพย์สินอื่น ๆ นอกจากที่ระบุ ใน (ก) หรือในชนิด ๒ ชนิด ๒</p> <p>ทรัพย์สินที่ให้เข้าเฉพาะที่เบนไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และ ระยะเวลาที่เจ้าท่าตามข้อบังคับกำหนด โดยอนุกรมวิธีมนตร์ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา”</p>	ผู้ให้เช่า	๓.๐

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความใน ๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ที่ยหนวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้อง เสียอากร	ผู้ต้องชดเชา แสตมป์
<p>“๕. กู้ยืมเงินหรือการตกลงให้ เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร ทุกจำนวนเงิน ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งยอดเงินให้กู้ยืม หรือ ตกลงให้เบิกเงินเกินบัญชี ค่าอากรตามลักษณะแห่ง ตราสารนี้ เมื่อกำหนดแล้ว ถ้าเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ เสีย ๑๐,๐๐๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร การกู้ยืมเงินซึ่งสมาชิกกู้ยืม จากสหกรณ์หรือสหกรณ์ กู้ยืมจากสหกรณ์หรือจาก ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร”</p>	๑ บาท	ผู้ให้กู้	ผู้กู้

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกลักษณะแห่งตราสาร ๒๕. และ ๓๐. ของ บัญชีอัตราอากรแสตมป์ ห้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวล รัชฎาการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัชฎาการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้จำหน่ายที่เสียภาษีอากรผู้ใดซึ่งยังไม่ได้เสีย ภาษีอากร หรือเสียไว้ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ได้ยื่นคำ ขอสื่อภาษีอากรตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้ชำระภาษีอากรตามจำนวนที่ต้องเสียตามมาตรา ๒๙ ภายใน ระยะเวลาและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วัน ยื่นคำขอให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นจากการเรียกตรวจสอบได้ส่วน ประเมินหรือ สั่งให้เสียภาษีอากรและความผิดทางอาญา ตามประมวลรัชฎาการสำหรับ เงินได้หรือรายรับที่มีอยู่ก่อนหรือในปีภาษี พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือรอบระยะ เวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงก่อนหรือในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

การคำนวณภาษีอากรตามวรรคหนึ่งให้คำนวณดังนี้

(๑) ในอัตราร้อยละ ๓.๐ ของมูลค่าของทรัพย์สินทั้งหมดหักด้วย มูลค่าของหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ หรือ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๒๓

(๒) ในอัตราร้อยละของยอดเงินได้ดังต่อไปนี้

- ยอดเงินได้ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๑.๕
- ยอดเงินได้ส่วนที่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท
- แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๑.๐
- ยอดเงินได้ส่วนที่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๐.๕๐

ยอดเงินได้ หมายความว่า ยอดเงินได้พึงประเมินหรือยอดรายได้ ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ถัดเฉลี่ยตามจำนวนบัพมเงินได้หรือรายได้แต่ไม่เกิน ห้าปีก่อนปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดก่อนหรือในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทำการประเมิน ภาษีจากยอดเงินได้หรือยอดรายได้จำนวนใด ในปีภาษีใด หรือในรอบ ระยะเวลาบัญชีใด การคำนวณเฉลี่ยดังกล่าวให้ต่อยอดเงินได้หรือยอด รายได้จำนวนนั้นเป็นเกณฑ์สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่ทำการ ประเมิน

ภาษีอากรที่คำนวณตาม (๑) หรือ (๒) ถ้าจำนวนใดสูงกว่า ให้เสีย ตามจำนวนนั้น

ในกรณีภาษีอากรที่ผู้ใดขอชำระตามวรรคหนึ่งถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้าไม่ชำระไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ ที่อธิบดีกำหนด ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และ ไม่มีสิทธิได้รับคืนภาษีอากรจำนวนที่ชำระไว้แล้ว

บทบัญญัติมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กฎหมายมิได้บัญญัติให้เสีย ภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิ

(๒) บุคคลที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทำการประเมินหรือสั่งให้เสีย หรือนำส่งภาษีอากร สำหรับเงินได้หรือรายรับที่มีอยู่ก่อนหรือในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ หรือสำหรับเงินได้หรือรายรับที่มีอยู่ในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุด ลงก่อนหรือในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยทำการประเมินหรือ

สั่งก่อนวันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เฉพาะเงินได้หรือรายรับ สำหรับระยะเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทำการประเมินหรือส่งให้เสีย หรือนำส่ง

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีอากรตามบทบัญญัติ มาตรา ๕๕ จะนำผลขาดทุนสุทธิที่มีอยู่ในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลง ก่อนหรือในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ มาถือเป็นรายจ่ายในการ คำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดในหรือ หลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไปไม่ได้

มาตรา ๓๑ บทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงภาษีที่ได้ เสียหรือนำส่งไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ บทบัญญัติมาตรา ๑๕ ทวิ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการโอน กรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตาม มาตรา ๑๕ ตี (๑๑) แห่งประมวลรัษฎากร หรือการนำสินค้านั้น ไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง แต่ไม่รวมถึงการนำไปใช้ ในการรับจ้างผู้ผลิต ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือบริษัทการค้า ซึ่งได้แก่บริษัทการค้าระหว่าง ประเทศซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม การลงทุน

มาตรา ๓๓ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติ

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๒๕

จัดเก็บภาษีอากรค้างอยู่ หรือทวงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้
บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ความ
จำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน
ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณี
ฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกำหนดนี้